

tekstil

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR. YIL: 5 SAYI: 75 - 15 KASIM 1973

"ne ezilen, ne ezen insanca, hakça bir düzen"i gerçekleştirecek güç işçi sınıfındadır.

SİZDEN... SİZE...
Sendikamızdan Haberler

ÇERKEZKÖY AKİP VE NARİN İŞÇİLERİ SAFLARIMIZDA...

Çerkezköy'de üretime yeni açılan Akip Tekstil Sanayii'nde ve Narin Mensucat A.Ş.'de çalışan işçiler geçtiğimiz hafta topluca Sendikamıza üye olmuşlardır. Bu iki işyerinde çalışan üyelerimiz adına toplu sözleşme yetkisi almak için Sendikamız Bölge Çalışma Müdürlüğüne başvurmuştur. Çerkezköylü üyelerimizin haklarını işveren karşısında koruma ve alma mücadelesi kızışmıştır. Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi Çerkezköyde de işçilerimizin başına belâ edilmek istenen «SARI» Teksif Sendikası türlü oyunlar peşindedir. Oyunları burada sökmeyecektir. Ne Teksif işverenleri ne de işverenler Teksif'i kurtaramayacaktır. Çerkezköylü işçiler gerçekleri kavrayıp tam bir birlik ve dayanışma içinde Sendikamız çatısı altında örgütlenmişlerdir.

Pamuk İplik İşçileri hayatını kaybeden arkadaşları Zeki BİLETCİ'nin ailesine yardım için gezi paralarını vermişlerdir. İşveren de Zeki Biletçi'nin ortaokul son sınıfta okuyan çocuğunu okutacağına söz vermiştir. Sendikamız Merhum Zeki Biletçi'nin ailesine ve yakınlarının kederlerini paylaşır, başsağlığı diler.

PENYELÜKS'TE SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİ BAŞLADI

Zorlu bir mücadele vererek tam bir birlik ve dayanışma içinde Sendikamız saflarına katılan Penyelüks işçileri adına yapılan sözleşme görüşmeleri geçtiğimiz hafta başlamıştır. Kısa zamanda sonuçlanması için çaba harcadığımız sözleşme ile Penyelüx işçilerinin hakları mutlaka alınacaktır.

Kanarya'da kurulu Penyelux işyerinde çalışan işçiler bilinçli olarak sendikamız saflarına katıldılar. Yöneticilerimizle birarada olan Penyelux işçileri.

- ★YAHYA AKEL
- ★İDROFİL PAMUK
- ★LUXOR
- ★AVRUPA ÇORAP
- ★KONFOR YAY-YATAK

İşyerlerinde sürdürülmekte olan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri sonuçlanmış ve yapılan sözleşmelerle üyelerimize üstün haklar alınmıştır.

İZMİR'DE TEKSİF ÇÖKÜYOR!

Leskay işçileri yoneticilerimizle beraber

Son aylarda; İzmirli Sümerbank işçileri zorlu ve çetin bir kavga vermektedir. Bu kavga ekmek kavgasıdır. Artan hayat pahalılığı karşısında geçinebilmek, varolabilmek kavgasıdır. Sümerbank işçilerinin karşısında işveren durumundaki Sümerbank Genel Müdürlüğü ve işçi düşmanı «SARI» Sendika Teksif var. Yıllardır, işçiye karşı olan, keyfi tutumu yüzünden işçiler tarafından nefret edilen Teksif Sendikası İzmirli Sümerbank işçileri zorbalıkla, baskıyla kontrol altında tutmak istemektedir. İzmirli Sümerbank işçileri kendilerine yıllardır, kan kusturan «SARI» sendika Teksif'in hiçbir yarar sağlamadığı ve sağlamayacağını anlamışlar, gruplar halinde Sendikamız Tekstil'e üye olmuşlardır. Ve olmaya devam etmektedirler. Bu durum karşısında «SARI» sendika Teksif paniğe kapılmıştır. Sümerbank işçilerinin Sendikamız TEKSTİL'e geçmelerini engellemek için başvurmadıkları baskı ve tehdid kalmamıştır. İzmirli Sümerbank işçileri haklı bir mücadele için TEKSTİL'de birleşmelerini engelleriz umuduyla en son TEKSTİL'e geçen öncü işçileri üyelikten ihraç yoluna başvurmuşlardır. İşveren durumunda olan Sümerbank yetkilileri ile de anlaşarak, yürürlükteki sözleşmelerle sağlanan hakları verilmesini engellemek istemişlerdir. Fakat, çabaları sonuç vermemiştir. Türkiye'de haklının yanında olan yargıçlar da vardır. Öncü işçilerimize karşı tanınılan bu yasal dışı tutum gerekli cevabı almıştır. Mahkeme, yapılan bu kesintileri kanunsuz bulmuştur.

İşyerinde varlığını sürdürebilmek için üye işçilerin gücüne değil işverenin himmetine sığınan sözüm ona bir işçi sendikası olan Teksif'in durumu yürekler acısıdır. Teksif Sendikası'nın uygulamadaki faşist-diktatör tüzüğü ile seçme ve seçilme hakkı elinden alınan tekstil işçileri tek kurtuluşu sendikamız TEKSTİL'de kenetlenmekte görmüşlerdir. Sendikamız İzmirli Sümerbank işçilerinin haklı mücadelelerini sonuna kadar desteklemeye kararlıdır.

SENDİKAMIZ ALIM-DAĞITIM KOLU DENEME SATIŞLARINA BAŞLADI

Sendikamız, artan hayat pahalılığı karşısında üyelerimize ucuz giyim sağlamak amacıyla Yenimahalle, 10 Temmuz Cad. No: 93-95'de bir satış mağazası açmıştır. Bakırköy Şubemizin bitişiğinde açılan bu mağazalarda fabrika maliyet fiatına hertürlü giyim eşyası ve örgü malzemeleri satılmaktadır. Üyelerimizin hizmetine sunulan bu mağazalarda; hertürlü erkek ve kadın kumaşları, erkek ve kadın elbiseleri, erkek ve kadın pardesüleri, battaniye, herçeşit çoraplar, perdelikler ve hertürlü örgü yünleri satışa arzedilmiştir. Mağazalarımız açılışdan beri büyük bir ilgi toplamış ve toplamaktadır.

29 Eylül 1973 Demokrat İzmir

Teksif Sendikasından Tekstile kayma var

İzmir'de Sümerbank işyerlerinde çalışan 2250 işçi, bağlı bulundukları Teksif Sendikasından toplu halde Tekstil Sendikasına geçmişlerdir.

Tekstil Sendikası Ege Bölgesi Temsilcisi Kemal Keskin önümüzdeki günlerde özel sektöre ait mensucat fabrikalarından da Tekstil'e büyük katılmaların olacağını ifade etmiş, Teksif'teki çözülmeyi «çökme» olarak nitelemiştir.

Tekstil Sendikası Bölge Temsilcisi Keskin, daha sonra özetle şunları söylemşitir:

«— Teksif yöneticileri; şimdi, bugüne dek işverenle işbirliği yapmanın, işçilerini aldatmanın cezasını çekmektedirler. İşçiler, bu haksız uygulamaya karşı, gerçek sendikacılar çatısı altında toplanarak, yasaların ışığı altında ve işçinin içinden çıkan gerçek yöneticilerin önculuğünde, Adana'da, İzmir ve diğer yörelerde Sarı Sendika Teksif'i çökertmektedirler. Ve bu işçi kardeşlerimiz Tekstil'e yepyeni bir sendika anlayışı içersinde geliyorlar. Bundan sonra da işçi kardeşlerimizin sendikalarını en iyi şekilde kontrol edeceklerine inancındayım.»

Sümerbank işçilerinin Sendikamıza geçtiğini bildiren gazete kupürü.

Çukurovalı yiğit tekstil işçileri hakim çevrelerin ve Teksif'in oyununu bozdu!...

Adana'da kurulu Çırçır işyerinde çalışan işçilerin çoğunluğu Tekstil işçilerinin tek ve gerçek savunucusu olan TEKSTİL'de birleşmişlerdir.

Üyelerimiz adına toplu sözleşme yapmak için Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne başvurulmuş ve yetki istenmiştir.

Çırçır işyerinde Teksif'in hiçbir üyesi olmadığı halde yetkinin İşveren dostu «SARI» sendika Teksif'e verilmesi işçiler tarafından büyük bir nefretle karşılanmıştır. Bölge Çalışma Müdürlüğü'nün taraf tutması üyemiz işçilerin protestolarına yol açmış, yüzlerce işçi bir taraftan Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne, bir taraftan da İş Mahkemesi'ne giderek yapılan haksızlıkları dile getirmişler ve Tekstil Sendikası'nın üyeleri olduklarını bildirmişlerdir. Bölge Çalışma Müdürlüğü'nce verilen ve Sendikamız üyelerini sayıma katmayan kararlar, Adana İş Mahkemesi'nce bozulmuştur. Üyelerimizin haklarını korumada gösterdikleri titiz davranışları sonucu yetki Sendikamıza verilmiştir. Yetkimizin kesinleştiği Çırçır işyerinde üyelerimiz adına toplu iş sözleşmesi görüşmeleri başlamıştır. Çırçır işçilerinin hakları sonuna kadar savunulacaktır. İşverenlerle el ele bulunan «SARI» sendika Teksif, Adana'dan kovulmamak için bir taraftan işyerenlere avuç açarken, bir taraftan da iktidarın ileri gelenlerinin yardımlarına sığınmışlardır. Yani işçiyle bütün bağları kopan Teksif ve onun bilinen yöneticileri işverenin ve iktidarın gölgesine sığınarak yaşamaya çalışmaktadırlar.

Güney sanayiinde işçi kıyımı

Güney Sanayii A.Ş.'de çalışan ve işveren dostu «SARI» sendika Teksif'in zulüm ve baskısından yılan işçiler gruplar halinde Sendikamıza üye olmaktadırlar. İşveren ve «SARI» sendika ikilisinin işçilerin Sendikamıza üye olmalarını önlemek, işçilerin birlik ve beraberliğini bozmak için her çareye başvurmaktadırlar. Son olarak işi; işçi kıyımına kadar vardırmışlardır. İşverence işyerinde, Sendikamıza üye oldukları için çıkartılan işçi kardeşlerimizin haklarını almak ve kanunlara aykırı davranan işvereni cezalandırmak için üyelerimiz adına tazminat davası açılmıştır. Sendikamızın Güney Sanayii A.Ş. işyerinde sürdürdüğü çalışmalar, işverenin işçi çıkartma ve engelleme çabalarına rağmen hızla devam etmektedir. Bunun yanında diğer işyerlerinde çalışan işçi kardeşlerimiz de Sendikamıza kayıt olmak için sabırsızlanmaktadırlar. Diğer işyerlerinde teşkilâtlanma çalışmalarına açıkça başlamadığımız halde hergün kendiliğinden yüzlerce kişi gelerek sendikamıza kaydını yaptırmaktadır.

Pilsa işçileri saflarımızda

Adana'da kurulu Pilsa Plastik Sanayii A.Ş işyerinde çalışan işçiler bugüne kadar kendilerini sömüren Teksif Sendikası'ndan ayrılarak Tekstil İşçileri Sendikası'na üye olmuşlardır. Bu davranışlarına kızan işveren ve «SARI» sendika yöneticileri elele vererek üyemiz işçilerden 5 tanesinin işine son vermişlerse de inançlı ve azimli üyelerimizin çalışmalarını engelleyememişlerdir. İşyerinde çalışan tüm işçi kısa bir sürede sendikamıza üye olmuşlar, aynı zamanda istifalarını göndererek Teksif Sendikası ile olan bütün bağlarını koparmışlardır. Artık bundan böyle işyerinde çalışan işçileri Sendikamız temsil edecektir.

ÇATALCALI BOĞAZİCİ İPLİK İŞÇİLERİNİN HAKLI MÜCADELESİ ENGELLENEMEZ!

Asgari ücretle ve günde üç vardiye çalışan Boğaziçi İplik işçileri topluca sendikamıza üye olmuşlardır. Tam bir dayanışma halinde olan Boğaziçi iplik işçileri'nin sendikalaşmalarını engellemek için işveren türlü baskı ve tehditlere başvurdu. Öncü işçilerden üçünü sendikalaşma hareketine katıldıkları için işten attı. Bununla işçileri yıldıracağını sandı. İşçilere göz dağı vereceğini sandı. Ama yanıldı. Ne atılan yiğit üç arkadaşımız mücadeleyi terketti ne de işyerinde çalışan üyelerimizin dayanışması ve birliği parçalandı.

İşten atmak, işten atarım tehditleri de sökmeyince, işveren kendisine yakın olan sarı Teksif sendikasını işyerine getirdi. İşçileri türlü yalanlarla Teksif'e kayıt ettirmek istedi. Bu da sökmedi. İşçiler bilinçli olarak seçtikleri Tekstil'de karar kılmışlardır. Patronların tavsiye ettikleri ve işyerinde açıktan propagandasını yaptıkları TEKSİF'İN NE MAL OLDUĞUNU işçiler çoktan öğrenmişti. Bu da sökmeyince: günde üç vardiya işçinin çalıştığı ve piyasaya aylardır iplik üretip satan işyerinin açılmadığını öne sürdü.

Bu taktikleri de sökmemiştir. Çalışma Bakanlığı müfettişleri durumu yerinde tesbit etmişlerdir. Fabrika üretime açılmıştır. Kendi çıkarlarını savunacağına inandığı Teksif'e işveren işçilerin isim listesini vererek, işçilerin sahte imza ile Teksif'e üye gösterilmesine zemin hazırladığı söylentileri dolaşmaktadır. Bu durumda işveren yasalara karşı geliyor demektir. İleride doğacak olayların sorumlusu olacaktır. Sendikamız gerekli hukuki tedbirleri almıştır.

Ne yapılırsa yapılsın; Boğaziçi iplik işçilerinin TEKSTİL saflarında vereceği ekmek ve yaşama mücadelesi önlenemeyecektir. Boğaziçi iplik işçileri dayanışmanın örneğini vermektedir. Geçtiğimiz pazar günü yöneticilerimizle üyelerimizin tanışma toplantısına çalışan tüm işçilerin topluca gelmesi bunun en açık kanıtıdır. Boğaziçi iplik işçilerinin insanca yaşayabilmesi için yeterli bir ücret zammı, her türlü sosyal hakların alınması, servis arabası, iş garantisi ve iş emniyeti sağlanabilmesi yolunda sendikamız sonuna kadar mücadeleye kararlıdır.

Ali Güner Yün İplik grevi başarı ile sona erdi

Bu işyerinde greve gitmenin nedeni;

işverenin ücret zamlarının eski sözleşmenin bitiş tarihinden itibaren vermek istememesi idi. Sendikamız, toplu sözleşmelerin yürürlük tarihi konusunda herzaman titiz davranmaktadır. Ve bundan zerrece bir taviz vermesi söz konusu olamazdı. Tam 1,5 ay gece-gündüz işyerinde greve katılan yiğit ve fedakâr üyelerimize G. Antep halkı da elinden gelen fedakârlığı yapmıştır. «En yüce hak, en güçlü grevin sonunda alındığı» gerçeği bir kez daha ortaya çıkmıştır.

EDİP İPLİK İŞÇİLERİ SENDIKAMIZ SAFLARINDA

Halkalı - Mahmut Bey Köyde kurulu Edirne İplik Fabrikası T.A.Ş. işyerinde çalışan 200'e yakın işçi kardeşimiz Sendikamıza katılmışlardır. Yeni kurulan işyerinde işçiler ilk kez sendikalaşmaktadırlar. Edip İplik İşçilerinin haklarının alınması için sendikamız gerekli çalışmalara başlamıştır. Yakında toplu sözleşme yetkisi alınır alınmaz sözleşme görüşmelerine başlanacaktır.

YETKİLİLERİ UYARIYORUZ...

Türkiye'nin dört bir yanında işçilerimizin özgürce sendikalaşma, sendika seçme hakkı kısıtlanıyor. Geçmiş yıllarda; yasaların teminatı altında olan özgürce sendikalaşmanın ve sendika seçmenin engellenmesi işçilerin haklı tepkilerine yol açmıştı.

Sözleşme yapma yetkisinin, işçilerin istedikleri ve üye oldukları sendikalara değil de işverenlerin kanadı altındaki SAHTE fiş tanzim eden sendikalara verilmesi olaylarının doğurduğu sonuçlardan hâlâ ders alınmamış görülüyor. İşçilerin diledikleri sendikalara girmesi engellenirse, işverenlerin istemediği sendikaya girdi diye işçiler işten atılırsa, işçilerin istemediği sendikalara yetki verilip sözleşme yapması sağlanırsa, İşçi - İşveren ilişkilerini düzenleyen yasalar açıkça çiğnenirse,

ÇALIŞMA BARIŞINI BOZACAK ŞARTLAR HAZIRLANIYOR DEMEKTİR

Bu da;

İşçilerin direnişine; oturma Grevlerine; Fabrika işgallerine yol açar. Geçirdiğimiz olağan üstü dönemden ders alınmamış görülüyor. Bazı işverenler ve onların hizmetinde olanlar, bugün de işçilerin özgürce sendikalaşmalarını baltalamaktadırlar. Kendilerine yakın buldukları sendikalarla toplu sözleşme yapabilmek için sahtekârlık olaylarına zemin hazırlanmaktadır.

Geçen hafta; tam bir birlik ve dayanışma içinde sendikamız saflarına katılan Boğaziçi İplik, Edip İplik, Akip Tekstil, Narin Mensucat işyerlerinde çalışan üyelerimiz adına toplu sözleşme yetkisi için Bölge çalışma müdürlüğüne başvurduk. Bu işyerlerinin bazılarında Teksif sendikasının hiç üyesi yoktur. Bazılarında ise «işten attırırım» tehdidi ile yapılmış kâğıt üzerinde 5 - 10 üyesi vardır. Bu işyerlerinde çalışanların tümü sendikamız üyesidir,

Buna rağmen;

Bazı işverenlerle birlikte Teksif; sendikamızın bu işyerleri adına yetki almasını önlemek istemektedir.

Neye güvenmektedirler?

Arkalarından gidecek bir tek üyeleri yoktur, fakat işverenlerin verecekleri isim listelerine göre işçileri sahte imza ile üye göstereceklerdir.

Bu da;

Üyelerimizin bir takım tepkilerine yol açabilir. Çalışma barışı bozulabilir. Bunun da sorumlusu Teksif ve işverenler olacaktır.

Bu nedenle;

Yetkilileri uyarıyoruz;...

Boğaziçi İplik'te, Edip İplik'te, Akip Tekstil'de, Narin Mensucat'ta işçinin özgür iradesini yansıtacak oylamaya gidilmesini, REFERANDUM istiyoruz.

baskıya girerken...

● **SİYASİ BUNALIM DEVAM EDİYOR MİLLET MECLİSİ BAŞKANI HÂLÂ SEÇİLEMEDİ. TURLAR DEVAM EDİYOR.**

● **BÜYÜK İŞ ÇEVRELERİ C.H.P. NİN HÜKÜMETİ KURMASINI ENGELLEDİ. İŞÇİ SINIFI VE HALKIMIZ ÜZERİNDE BASKI YOĞUNLAŞTI.**

● **CUMHURBAŞKANI FAHRİ KORUTÜRK SEÇİMLERDEN SONRA HÜKÜMET KURMA GÖREVİNİ BÜLENT ECEVİT'E VERMİŞTİ. C.H.P.'NİN M.S.P. İLE KOALİSYON KURACAĞI BEKLENİYORDU. M.S.P.'NİN C.H.P. İLE KOALİSYONA KATILMAYACAĞI AÇIKLANMASI ÜZERİNE ECEVİT HÜKÜMETİ KURMAYACAĞINI BİLDİRDİ. HÜKÜMET BUNALIMININ KISA SÜREDE ÇÖZÜMLENEMİYECEĞİ TAHMİN EDİLMEKTEDİR.**

● **ORTADOĞU SAVAŞINDA TARAFLAR ATEŞ KESİ KABUL ETTİ. SAVAŞ SONUNDA PETROL FİATLARI BÜTÜN DÜNYADA ARTIŞ GÖSTERDİ. TÜRKİYEDE DE PETROL ÜRÜNLERİNE % 50 YE YAKIN BİR ZAM YAPILDI. BUNU FIRSAT BİLEN VURGUNCULAR ODUN'A, KÖMÜRE, VASITA ÜCRETLERİNE, TEMEL İHTİYAÇ MADDELERİNE ZAM YAPMAK İÇİN STOKLARA BAŞLADILAR, PUSUDA BEKLEMEKTEDİRLER.**

● **BASIN İŞİN ANKARA'DAKİ GREVİ BAŞARI İLE SONUÇLANDI.**

14 ekim işçi sınıfının başarısıdır

RIZA GÜVEN

14 EKİM genel seçimlerinin sonuçları belli oldu. Yıllardır karşı olduğumuz düzeni sürdüren siyasal parti artık iktidar olamayacak bir sayıya düşürüldü toplum tarafından. Bu seçimlerin en ilginç yönü işçi kesiminin egemen çevrelerin temsilcisi olan AP'nden yüz çevirmesidir. Daha açık bir deyimle işçilerin kendi çıkar bilincine varmakta olduğunu göstermesidir. İşçilerin bu seçimlerde verdiği sınav oldukça başarılı olmuştur. Bu başarı herkesin görebileceği kadar belirgindir. Sanayiin gelişmiş olduğu illerde, özgürlükçü demokrasiyi savunan, Sendikalar Yasasında, 1961 Anayasasında yapılan değişiklikler, Devlet Güvenlik Mahkemeleri yasası ve son aylarda çıkarılan çağdışı tüm yasalara karşı koyan CHP'nin topladığı oy bunu göstermektedir.

TÜRK - İŞ yöneticileri ile çatışan ve bu yüzden Türk - İş'i boykot eden sayın Ecevit'in başkanı bulunduğu partiye oy vermeleri oldukça büyük bir aşamadır. Türk - İş'e bağlı işçiler için. Bu sonuç Türk - İş'in partilerüstü politikasının iflâs ettiğini de göstermiştir. İnanılır kaynaklardan öğrendiğimize göre iflâs ettiğini gördükleri partilerüstü politikanın uydurucuları şimdi de bir İşçi Partisi kurmak hevesindedirler. Böyle bir olanak bulabileceklerini sanmamakla birlikte bu girişimin işçi kesimine karşı işledikleri ihanetlere bir başkasını eklemektedir. Türk - İş'in son genel kurulunda verilen kavgayı izleyenler AP'nin zaferi ile sonuçlandığını ve Türk - İş yönetimine tek Sosyal Demokratın alınmadığını bilirler. 14 ekim seçimleri bu kavgada tavanda yenilgiye uğrayanların tabanda kazançlı çıktıklarını göstermiştir. Egemen çevrelerin uydusu oldukları açıkça anlaşılmış bulunan Türk - İş yöneticilerinin kurmayı düşündükleri parti, bir işçi partisi olmayacaktır kuşkusuz.

BİZE KALIRSA iktidarın büyük kanadı olan CHP'nin AK GÜNLERE adını taşıyan bildirgesinde yapacağını söylediği düzen değişikliğine yardımcı olmak gerekir. Bir siyasal partinin başarısı, programının kamuoyunca desteklenmesi koşuluna bağlıdır. Hele bu siyasal parti tek başına iktidar değilse buna daha çok gerek vardır. Yazımızın yazıldığı sırada seçim sonuçları belli olmakla beraber CHP'nin kuracağı hükümette hangi siyasal partinin ortak olacağı bilinmemektedir. Gönül CHP'nin tekbaşına iktidar olmasını ve seçim bildirgesi ile taahhüt ettiği düzen değişikliğini rahatlıkla yapma olanağını bulmasını isterdi. Böylesine bir ortam yaratılamamıştır diye umutsuzluğa düşmeye gerek yoktur. Seçimlerden önce değişik biçimde de olsa Özgürlük, Demokrasi ve Ekonomik bakımlardan aynı görüşte olan partiler vardır. Devlet yönetimindeki partizanlığa son verilmesi, pahalılığın önlenmesi, vergi adaleti, aracılık, tefecilik ve soygun düzenine son verilmesi, sosyal adaletin tüm gerekleri ile işlemesi gibi temel sorunlarda da birleşebilen partilerle ortak hükümet kurulabilir. Böylece özlenen düzen değişikliği yapılabilir. İşçi kesiminin beklediği yasa değişiklikleri kısa zamanda yapılarak yozlaşan sendikacılığımız, çağdaş uygarlık düzeyine getirilebilir. İş güvenliği ile sosyal güvenlik kurumları gereğince işler duruma getirilebilir, sanırız.

ÖZETLERSEK, 14 ekim sonuçları işçi, köylü, memur ve tüm ezilenlerin uyanmakta olduğunu göstermiştir. Uyananların kendi eserlerine sahip çıkmaları, devlet yönetimine ağırlıklarını koyarak haklarını almak için savaşacakları dönemi yaşıyacağız bu yasama döneminde. Bu bakımdan dikkatli olmak, bizleri yolumuzdan saptırmak isteyenlere karşı uyanık olmak zorundayız.

TEKSTİL SANAYİİ DE BİR MONTAJ SANAYİİDİR

İnsanoğlu, yaşamı için, varolduğu bilinen günden beri doğayla (tabiatla) savaşmıştır. Yaşam bir anlamda, insanın doğayla didişmesidir. En ilkel topluluktan beri insanoğlu yüzyıllar boyunca doğayla olan bu yaşam savaşında gücünü geliştirmek için alet kullanmış ve bunları uzun aşamalarda geliştirmiştir. İşte bu birikim içinde asıl sıçramaları 18. yüzyıldan itibaren yapmıştır. Sanayileşme, işbölümüne dayanan bir olgu içinde insanın yaşam için gereksinme duyduğu malları makinalarla başdöndürücü bir hızla ve bollukla üretebilmesidir. Şu hale göre, bir ülkenin sanayileşmesi demek gereksinme duyduğu malları üretecek makinaları yapması demektir. Dünya'da «gelişmiş» dediğimiz devletler, makinalaşmada dev bir gelişmeye kavuşmuş devletlerdir. Makina yaparak bu devletler ülkelerinde üretimi çok büyük miktara çıkartmışlar, ürettikleri malların ihtiyaç fazlasını, üretimi olmayan veya az olan ülkelere satarak zenginleştikleri gibi, onlara üretim yapacak makinaları da satarak korkunç bir gelişme olanağına kavuşmuşlardır. İşte bu çizgide artık sanayileşmiş ülkeler azgelişmiş ülkelerdeki tabii kaynakları edle etmişler ve onlara üretilmiş mallar satarak - pazar yapmak için savaşa dayanan yol yerine - adına yeni sömürgecilik dediğimiz yolu izlemişler ve böylece ellerini kana bulamadan iktisadi yoldan birçok ülkeyi sömürmüşlerdir ve de sömürmektedirler.

Gelişmiş ülkeler artık en kârlı sanayi dallarını sömürü için seçmektedirler. Bunun yanında başka yöntemleri de bulmuşlardır. Örneğin tekstil kolunda tekstil fabrikaları kurmamakta, azgelişmiş ülkelerden tekstil koluna giren malları almakta, buna karşılık onlara makina, temel işlenmiş maddeler satmakta; giderek kendilerine çok kâr getirecek sermaye vermekte, ortak girişimleri üstün tutmaktadırlar. Azgelişmiş, sanayileşmemiş ülkelerde gelişmiş ülkelerin yürüttüğü iktisadi sömürü, öylesine karmaşık hale girmiştir ki, yeni sömürgeciliğin temelini ortaya koyan bu konuyu kuşkusuz kısa bir yazıda anlatmak olanağı yoktur. Ancak bir-iki örnek vererek geri kalmış ülkelerin nasıl sömürüldüğünü açıklığa kavuşturabiliriz. Bu sömürü için kullanılan en belli başlı yöntem montaj sanayiidir. Montaj sanayii bizde yanlış olarak bazı parçaların birleştirilmesiyle bir malın meydana gelmesi sanılmaktadır. Örneğin oto işkolundaki montaj gibi... Oysaki montaj sanayii temel olarak dışa bağımlı her türlü sanayiidir. Denilir ki Türkiye'de ilâç sanayii vardır. Tam tersi, Türkiye'de ilâç sanayii yoktur... Çünkü ilâcın yapıldığı kimyevi madde dışarıdan gelmekte, o maddeyi ilâç biçimine dönüştüren makinalar dışarıdan satınalınmakta ve bunlarla ilâç yapılmaktadır. Demekki, Türkiye'de ilâcın sadece ambalâjı yapıldığı halde, yerli ilâç adı altında ilâç sanayiinin varlığı yutturulmaktadır. Oto sanayii çok belirgin olarak bilinir ve milyarlarca paramız yabancı sermayenin para babalarının ceplerine gider.

Tekstil Sanayii de bir montaj sanayiidir. Çünkü gelişmiş ülkeler artık tekstil malı üretmek yerine, tekstil malını yapacak tezgâhları yapıp satarak milyarlarca kâra kavuşmaktadırlar. Gelişmiş ülkeler bize tezgâh, bize sentetik iplik ve temel maddesini satmadıkları zaman tekstil işkolu duracağından tekstil sanayii diye bir sanayiimiz yoktur ve bu da montajdır. Ancak bu montajdan yerli ve yabancı kapitalistler memnundurlar. Çünkü yabancı kapitalist işlenmiş tekstil kimyevi hammaddesi, tezgâh ve parçalarını satmakta, ucuz fiata da tekstil malları almaktadır. Yerli kapitalistimiz ise, ucuz işgücünden, teşvik tedbirlerinden, pamuk, keten v.b. maddelerin ucuzluğundan yararlanarak üretimi ve pazarı genişleterek tatlı kârlar elde etmektedir. İşte tekstil işçisi, iktisadi plânda tezgâhlanan bu hesapları iyi bilmeli ve işgücünü ucuza kaptırmamalı, sömürünün aracı olmamalıdır.

tatlı sert

Çoban Sülü'den Karaoğlan'a vardık

14 Ekim seçimleri birçok şeyi, birçok yönden aydınlığa kavuşturdu. Partilerin spor klüpleri olmadığı, toplumun ekonomik, sosyal, kültürel sorunlarına politik çözümler bulmak için kurulmuş örgütler bulunmaları gerektiği seçimlerden çıkan açık sonuçlarla kanıtlandı. Bir parti liderinin söylediği gibi politikada «renksizlik» geçer-akçe olmaktan çıktı. Bir zamanlar bu ülkede partilerin tarafsızlığı halka politik bir görüş olarak sunulurken, şimdi bir partinin sorunlara çözüm getirecek bir dünya görüşü olmadıkça yaşama olanağının da bulunamıyacağı anlaşıldı.

HALKÇI OLMAK NE DEMEK?

Anlaşılıyor ki, politikada ayakta kalabilmek için halkın yadırgadığı, kendinden saymadığı kişi olmamak gerekli. Halkımız politikaya ağırlığını koyarken kendinden saydığı politik kişi ve örgütleri aramış, büyük oranda da bunu başarılı biçime sokmuştur.

Politikacı, halktan değilse, ağzıyla kuş tutsa, türlü halkçı görünümlere bürünse, başaramıyor. Yani biçimsel halkçılık bir yutturmaca olmaktan çıkmıştır. Bir zamanlar, 1950'den hemen sonra dağılan CHP'sini derleyip toparlayabilmek için anlı, şanlı Kasım Gülek elinde değneği, ayağında çarıklarıyla halkçı görünmek istemiş, köy-köy dolaşmaya çalışmıştı. Smokinden, papyon gravattan, burjuvazinin biçimsel heveslerinden sıyrılmış görülerek çarıkla, eldeki değnek, boyna bağlanmış mendille halkçı olunamıyacağı düşünülmemişti.

Politikacı, halkçı olmak için nelere başvurmamıştır. Son deneyi de muhalefete düşmüş bulunan Süleyman Demirel yapmıştı. Halktan gelmiş olduğunu, halkla kaynaşmışlığını kanıtlayabilmek için Süleyman Demirel «çobanlık» edebiyatına girişmiş, politikada bir ara «Çoban Sülü» adı neredeyse halkçı bir deyim biçimine dönüşmüştü. Oysa Süleyman Demirel'in kökeninde halk tohumu bulunsa bile, Morrison şirketinden geçen inşaatçılığı ile, açıkça kapitalist anlayış ve eylemleriyle halkçılıkla uzak-yakın bir ilgisi kalmamıştı. Süleyman Bey'in zorlaması yerine, halk kendi arasında sempati duyduğu, kanı kaynadığı kişilere verdiği adı vererek Ecevit'i «Karaoğlan» yapıverdi. Karaoğlan gerçekten zorlamalı halk adamı gözüken «Çoban Sülü»yü seçimlerde buram buram terletirken halkın umudu, Partisi'nin lokomotifi oluverdi bir anda. Seçim sonuçları da ortaya çıkınca şu cocuk sarkısına kulak verdik.

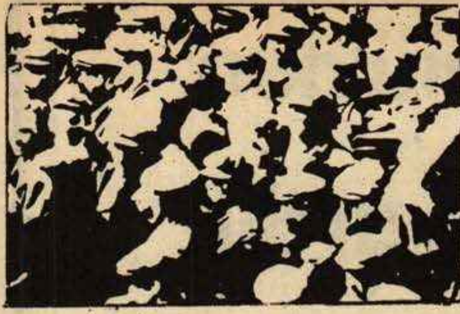
Lokomotif gidiyor çapa sapa, çapa sapa
Bayırdaki yokuşu çıka sapa, çıka sapa
Çapa sapa geldi, çıka sapa gidiyor düt...
Küçük çoban gülüyor baka baka, baka baka
Koyunları kaçıyor koşa koşa, koşa koşa
Çapa sapa geldi, çıka sapa gidiyor düt...

«Çoban Sülü» bundan sonra partisini nasıl toparlar bilemeyiz ama, Karaoğlan'ın gözönünde tutması gereken bir dolu şey var.

FABRİKADAN İÇERİ SİYASET GİRDİ:

Süleyman Demirel bir anlamda ileriyi görüyor ve «fabrikadan içeri siyaset sokmayalım.» diyordu. Ne varki, bilmediği bir tek şey vardı ki, işçi sınıfı önünde sonunda değerin yaratıcısı olarak herşeyin başında döndüğünü kavrayacak ve siyasete ağırlığını koyacaktı. Nitekim öyle de oldu, Türk-İş'in «partilerüstü sendikacılık» yutturmacası bile değiştiremedi bu sonucu. Seçimlerin sonuçları daha ileride çok daha geniş ve bilimsel biçimde incelenecektir ama, görünen o ki, C.H.P. köylü kesimden beklediği oyları alamamış, ne varki işçilerin yoğun bulunduğu yerlerde umutlarının üstüne çıkmıştır. Yakın bir gelecekte iktidarı eline alacak CHP'nin bürokratik bir anlayış yerine, işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda örgütlenmek, şehir ve köyü iyi dengelemek zorundadır. Asıl zor olan bundan sonra kendini gösterecektir. Başarılı ola...

Abdullah Sert

İŞÇİ SINIFI SEÇİMLERE AĞIRLIĞINI KOYDU

Çok uzaklara gitmeye gerek yok. 1969 ile 1973 yılları arasında yoğun bir tarih yaşadı Türkiye... 1969'da ezici bir çoğunlukla iktidar olan Süleyman Demirel'in Adalet Partisi, millete acılarla dopdolu günleri yaşatırken nurlu ufuklar edebiyatını yapmış, her geçen gün Türkiye yaşanılmaz biçime dönüşmüştür... 12 Mart öncesi Süleyman Bey'in incileri ve 12 Mart' da bir anlamda nefes almak için teslim oluşu, sonra kahramanlar gibi yeniden sahneye çıkışı... Anayasa'nın budanması, seçimlerden sonra sivil bir baskı devletine hazırlık olacak Güvenlik Mahkemeleri, basına getirilen kısıtlamalar, Dernekler Kanunu ve diğerleri... Bunların keyfiyle iktidar hazırlığı içinde olan Süleyman Bey halkı tanıdığını Türkiye'de en çok ileri süren politikacı olduğu halde, seçimlerin sonucu kendisini apaçık yalanladı.

Kuşkusuz acı ve bunalımlı günler geçti.

Çok uzağa gitmeden seçim öncesine, seçimden bir hafta, on gün öncesine gözatsanız Türkiye'de politikacı, Türkiye'de gazeteci ve yazar geçinenlerin çoğunun halkı tanımadan desteksiz nasıl attıklarını saptayarak epeyce eğlenirisiniz. Milyonluk tirajlı gazetelerin yazar-çizerleri tahminlerde bulunuyor ve de Süleyman Bey'in moralini tam anlamıyla destekliyorlardı... Şimdilerde susmuş gözüken Bâbıâli'nin bu kodamanları, hiç kuşkunuz olmasın yakında bu kez rejim üzerine, memleketin yüksek çıkarları üzerine yine kalem oynatmaya başlıyacaklardır.

BÜLENT ECEVİT

Seçim İncileri:

Neler görmedik seçim öncesinde. Propagandalarda nefis sözler duyuyorduk. Gelişigüzel sözleri şöyle seçebiliriz:

Süleyman Demirel: «CHP milletten gerekli dersi alacaktır».

Celâl Bayar: «Yaşım 91, 100 yaşına kadar yaşıyacağım, Demokratik Parti 4 sene sonra iktidar olacaktır».

Turhan Feyzioğlu: «1969' da kuzu idik, şimdi koç!».

Süleyman Demirel: «AP gitti, pahalılık geldi».

Kendine Güvenenler:

Buna karşılık CHP genel başkanı Bülent Ecevit iktidara geleceklerini söylüyor, MSP'nin ağır topu Necmettin Erbakan ise «Demirel'e aldırış etmeyin fakültede sınıf arkadaşımdı, orada da kopye yapardı.» diyor ve Kıratlı arabayı görünce de «Yol verin cenaze arabasına!» diye sonuçtan güvenli, gırgırını geçiyordu.

Görünen Yol: Seçimler öncesi, AP iktidarda bulunduğu halde, iktidarda buulnmadığını ileri sürerken, Hükûmet de sanki halk için etkin tedbirler alıyormuş edasıyla şeker stoklarıyla ilgili haberleri bol-bol basına, radyoya ve televizyona aktarıyordu... Hükûmet bir yumurtanın bir lira, zeytinyağının 20 lira, ekmeğin iki lira, etin 30 lira, ve tüm fiatların füze hızıyla yükselmesinden habersiz gözüküyor, mümkün olduğunca da fısıltı yoluyla görülmemiş kalkınma propagandası yapılıyordu.

Ve Seçimler:

Gerçekten seçimler tam bir

düzen içinde geçti... Seçimlerin son bulduğu 14 Ekim saat 17'-den itibaren bütün vatandaşlar, radyoların, televizyonların başında büyük heyecan içindeydi. TRT'nin saat 21.00'den itibaren seçim sonuçlarını vermeye başlamasıyla heyecan en yüksek çizgiye varmış, ancak bu seçimlerde iktidarın değişeceği yolunda umutlar da belirmişti... 15 Ekim sabahı görünen köy kılavuz istemez denilmiş, CHP'nin büyük başarısı ortaya çıkmış, AP tepe taklak gitmişti. İki gün evinden çıkmayan, kimseye görünmeyen AP başkanı Süleyman Demirel sonunda konuşmuş «milletin kendilerine muhalefet görevini verdiğini» söyleyerek artık tarihe karıştığını da bildirmişti.

Kuşkusuz seçimlerin, daha ileride, etkenleriyle tahlili yapılacaktır. Ne varki, çok kısa sürede zor aşamaları geçen CHP' nin oy aldığı kesimler dikkate alındığında işçi sınıfının oyların gelişmesine ve oluşmasına etken olduğu bir gerçektir. İşçi sınıfı son seçimlerle yeni bir döneme girmiş, geniş halk kesiminin yararına işler yapacağını vaad eden bir partiyi oluşturma ve iktidar yapmakta büyük etken olmuştur.

Seçimin rakamlarla ifadesi şöyledir:

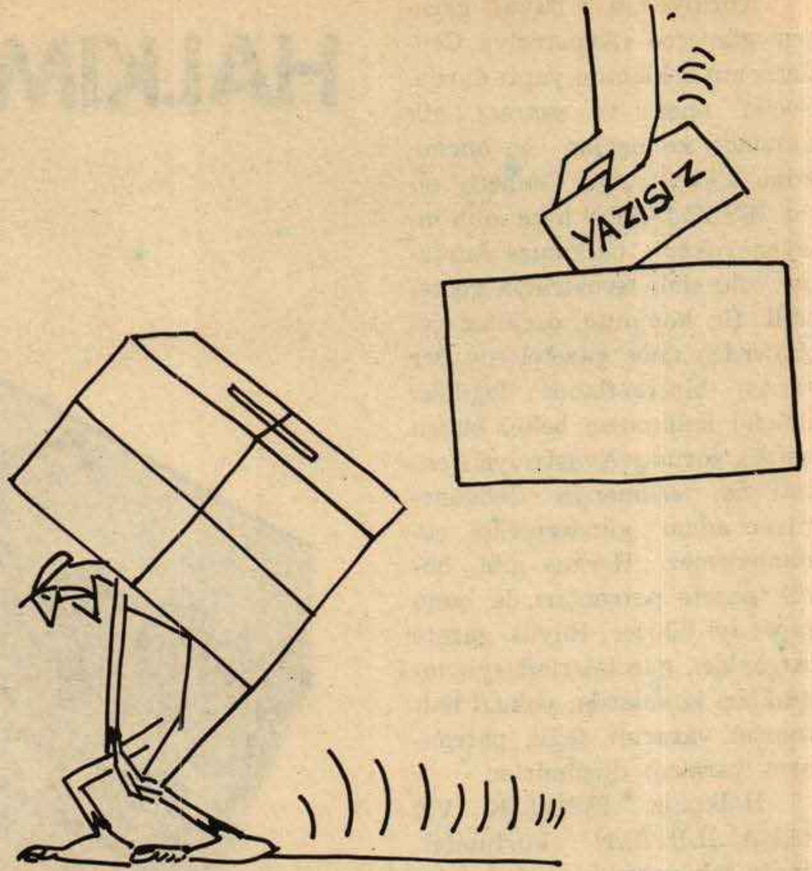
Seçmen sayısı: 16.930.388
Seçime katılanlar: 11.150.000
Geçerli Oy Sayısı: 10.500.000
Katılma Oranı: % 65
Partilerin Oy yüzdeleri: CHP % 33, AP % 29, MSP % 11.9.

Partilerin Kazandıkları Milletvekilleri:

CHP	:	186
AP	:	149
MSP	:	48
DP	:	45
CGP	:	13
MHP	:	3
TBP	:	1
Bağımsız	:	5

Senatörlerin Dağılımı:

CHP	:	25
AP	:	22
MSP	:	3
CGP	:	1
Bağımsız	:	1

Seçim sonuçlarına göre hiçbir partinin tek başına iktidar olamıyacağı ortaya çıkmıştır. AP daha ilk günden iktidara bir koalisyonla gelmeyeceğini belirtmiş, CHP ise Hükümeti kuracağını bildirmiştir. CHP'nin MSP ile, ekonomik görüşlerde aşağı yukarı bir benzerlik olması nedeniyle, bir koalisyon yapacağı kamu oyunda yerleşmiştir. Kuşkusuz böyle bir iktidar oluştuğunda seçimlere etken olan işçi sınıfının çözüm bekleyen sorunları öncelikle ele alınmak gerekecektir. Bakalım CHP iktidarı, İstanbul mitinginde şarkıcı Şenay'a okuttuğu «Hayat Bayram Olsa» şarkısını hatırlayarak Türkiye'de yaşayanlar için sürekli bir bayramın gereklerini yerine getirebilecek mi? Biz ileride unutulmaması için şarkının ilk dizelerini yayınlıyoruz:

Hayat Bayram Olsa
Bütün Dünya buna inansa
Bir inansa
Hayat bayram olsa.
İnsanlar el-ele tutuşsa
Birlik olsa
Uzansak sonsuza.

HALKIMIZ SAHTE C
UYU

Türkiye'nin 2 büyük gazetesi günlerce «Avustralya Cenneti» nin reklâmını yaptı durdu. Seçim öncesi ve sonrası halk arasında konuşulan en önemli konu «Avustralya Cenneti» oldu. İŞSİZLİKTEN inim inim inleyen yoksul halkımıza kurtuluş yolu olan Avustralya gösterildi. Bu konunun, özellikle seçimlerden önce gazetelerde yer alması bir rastlandı değildir. Yoksul halkımızın belini büken işsizlik sorunu«Avustralya Cenneti'»ne, «Almanya Cehennemi»ne adam göndermekle çözümlenemez. Herkes gibi, büyük gazete patronları da bunu gayet iyi bilirler. Büyük gazete patronları, gazetelerinde yayınladıkları konularda, yoksul halkımızın yararını değil, patronların yararını düşünürler.

Halkımız, İŞSİZLİK VE PAHALILIKTAN kurtulabilmenin tek yolunun parlamentoya ağırlık koymakla gerçekleşeceğini kavramıştır. Bu gerçeği gözden uzak tutarak, yoksul halkımızı yalancı cennet vaadleriyle uyutmak, bir avuç para babasının sömürgen politikasına çanak tutmaktır. Bundan 5-10 yıl önce Almanya'da cennet olarak ilân edilmiş, Almanya'ya gitmek kurtuluş yolu olarak gösterilmişti. Ama, sonunda; oranın da sahte bir cennet olduğu ortaya çıktı, orada da iş garantisi yoktur. 500 işçimiz daha geçen ay işten atıldı. Artan hayat pahalılığı karşısında Almanya'da çalışan Türk ve diğer yabancı işçiler geçinebilecek ücret alabilmek için günlerce grev yaptı. Bütün kapitalist ülkelerde olduğu gibi Almanya'da da, Avustralya'da da insanın insanı sömürmesi vardır. Baskı vardır. Zulüm vardır.

NEDEN TÜRK İŞÇİSİ?

Türkiye gibi geri kalmış ülkelerde işsizler ordusunun sayısı kabarıktır. İşsizliğin yoğun olduğu ülkelerden ileri kapitalist ülkelere işçi olarak gidenler en ağır, en zor, en onur kırıcı işlerde ve çok ucuza çalıştırılırlar. Üstelik iş tercihi hakları da yoktur. Bu da patronların fazla kâr etmesi demektir. Avustralya'lı patronlar dostumuz olduklarından değil, Türk işçilerinin emeğini ucuza kapatacaklarından emin oldukları için Türkiye'den işçi istemektedirler.

KİMLER İSTENİYOR?

Gazetelerin yazdığına göre Avustralya'ya öncelikle gidebilecek olanlar şöyle sıralanmış:

1 — Mühendisler ve doktorlar,

2 — İngilizce bilenler,

3 — Sanatı olanlar,

4 — Bekâr genç kızlar,

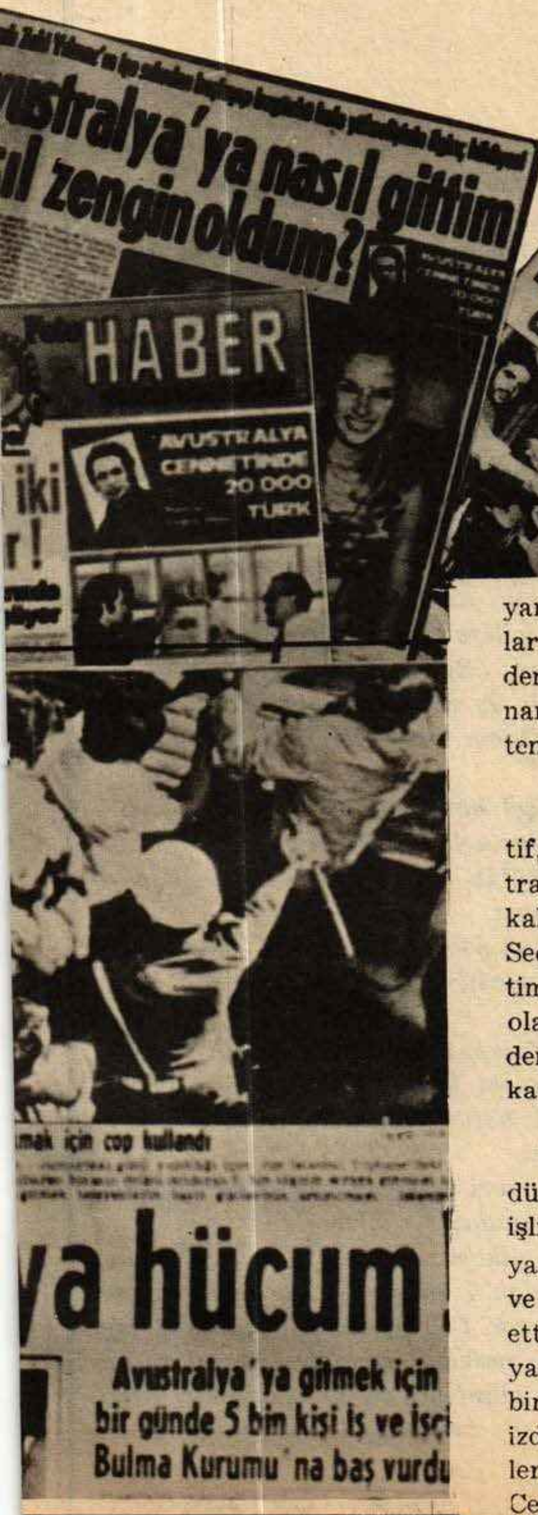
5 — Bekâr genç erkekler,

6 — 30 yaşından küçük, genç evliler.

Görüldüğü gibi, Avustralya'lı patronlar kendilerine en

NNET VAÂDLERİ İLE ULUYOR!...

yararlı adamları aramaktadırlar. Yurdumuzun kafaca ve bedence en aktif, en genç, en dinamik, en verimli insanları istenmektedir.

NEDEN?

Kafaca ve bedence, en aktif, en dinamik insanlar Avustralya'lı parababalarının fabrikalarında üretim yapacaklardır. Seçme işçilerin yapacakları üretim normalin çok çok üstünde olacaktır. Üretimdeki artış ne denli çok olursa, patronların kazançları da o denli artacaktır.

CENNETE HÜCUM!

Gazetelerin halkımızı hayal dünyasına iten yayını üzerine işli-işsiz ordusu Avustralya'ya yazılmak için Tophane'deki İşçi ve İş Bulma Kurumu'nu istilâ etti. «Avustralya Cenneti'ne» yazılabilmek için binlerce kişi birbirleriyle itişti-kakıştı. Bu izdihamda polisten cop da yediler. Cop yemek de olur bu işte. Cennete kolay gidilmezdi. Ertesi gün olayı gazeteler, büyük manşetler atarak «Avustralya'ya Hücum» diye nitelediler. Arka arkaya, günlerce yapılan cennet vaadleriyle amaçlarına ulaşmışlardı. Halkımız kurtuluş yolunu buldu.

PAPAZLAR CENNETİNDEN AVUSTRALYA CENNETİNE

Ortaçağda toprak ağalarının ve kilisenin sömürü ve baskısı altında inim-inim inleyen Avrupa halkına da açıkgöz papazlar «cenneti» parselleyip satmışlardı. Cennetten bir parsel yer alabilen fakir halk için ezilmek, sömürülmek olağan karşılanmıştı. Avrupa'da papazların parsellenmiş cennetlerinin bir yutturmaca olduğu kısa zamanda ortaya çıktı. Avrupa halkı, insanca yaşayabilmek için uzun ve zorlu mücadeleler verdi. Avrupa'nın çoğunluğu, yaşadığı topraklar üzerinde sömürüyü, baskıyı ve zulümü ortadan kaldırarak gerçek cenneti kurabildi. Bugün geri kalmış ülkelerin insanları da Ortaçağ'ın sahte cennetleri gibi «Avustralya cennet» iyle uyutulmak istenmektedir.

YURDUMUZU GERÇEK CENNETE ÇEVİRECEĞİZ!

Yoksul halkımız sahte cennetlerle daha fazla kandırılamıyacaktır. İŞSİZLİĞİN VE PAHALILIĞIN ortadan kaldırılması ancak, bu bozuk düzenin halk yararına değiştirilmesi ile mümkündür. Halkımız bu gerçeği kavrama çabası içindedir Kavramakta olduğu son genel seçimlerde ortaya çıkmıştır. Üzerinde yaşadığımız toprakları gerçek bir cennete çevirmek biz çalışanların elindedir. Bunun için de; suyu başından kesmek gerek. Suyun başı Parlamentodur. İktidardır.

Çalışanlar iktidar olmadıkça sahte cennetlerle halkımız daha çok uyutulacaktır.

C.H.P İŞÇİ SINIFININ SORUNLARINA EĞİLMEK ZORUNDADIR!...

14 Ekim 1973 Milletvekili genel ve Cumhuriyet Senato'su üçte bir yenileme seçimleri ilginç yönleri ile sonuçlandı. C.H.P. 1969 seçimlerinde aldığı 2.487.163 oyu bir mliyon artırarak, 3.482.438 oy ve 186 sandalye kazanarak çoğunluk partisi olmuştur. Buna karşılık A.P. 1969 seçimlerinde 4.229.945 oy almış, 256 Milletvekili ile tek başına iktidara gelmişti. Oysa son seçimlerde dörtte birden fazla oy kaybederek 3.082.773 oy alarak 149 sandalye kazanması bazı çevrelerce sürpriz olarak karşılanmıştır. Bizce son seçimlerde 1973 Türkiyesinde M.S.P. nin 1.248.675 oy alarak 48 sandalye kazanması dışında beklenen sonuçlar alınmıştır..

Ülkemiz hızla değişmcktedir, Türk halkı devamlı yalan söyleyen politikacıları, devlet eliyle kişileri zengin etme mekanizmasını çalıştıran, küçük vir azınlık yararına geniş halk kitlelerini kanlarına iliklerine, kadar emerek soyup sovana çeviren egemen sınıfların Partilerini tanımaya başlamıştır.

Hiç bir seçimde devrimci güçler ile işçi sınıfının oyları C.H.P. ne kanalize olduğu kadar, hiç bir partiye kanalize olmamıştır. 14 Ekim 1973 seçimleri bir bakıma işçi sınıfının zaferidir. C.H.P. bu durumu çok iyi değerlendirmek zorundadır. C.H.P. İşçilerin yoğun olduğu örneğin İstanbul, Adana, İzmir, Gaziantep gibi sanayi kentlerinde seçimleri büyük oy farkıyle kazanmıştır.

C.H.P az topraklı köylülerin esnaf ve zeneatkârların partisi olduğunu defalarca açıklamasına rağmen toplumun bu katlarından umduğunu bulamamıştır. Son seçimler şu gerçeği açıkça ortaya koymuştur. C.H.P. sinin güçlenmesi ve tek başına iktidar olması işçi sınıfıyla kaynaşmasına bağlıdır.

C.H.P. aşağıdaki işçi sorunlarını en kısa zamanda çözümlemek zorundadır.

1 — Hayat pahalılığı önlenmesi için gerekli tedbirlerin alınması.

2 — İşsizliğin ortadan kaldırılması ve iş garantisinin sağlanması.

3 — İşçilere oy kullanarak sendika seçme hakkının (Referandum) sağlanması ve işkolu Toplu İş Sözleşmesinin kaldırılması.

4 — Kıdem tazminatının 30 güne çıkarılması.

5 — İşçi haklarını ve özgürlüğü kısıtlayan yasaların kaldırılması.

6 — Bütün çalışanların S.S.K. kapsamına alınması.

7 — İşçi çocuklarına tahsil yapma imkânı sağlanması, ve yüksek öğrenimin parasız olması.

8 — Yabancı ülkelerde çalışan işçilerimize her türlü kolaylığın sağlanmasını ve seçim dahil bütün haklardan yararlanmalarının temini.

9 — Asgari ücreti artırarak işçilerin insanca yaşamalarını sağlamalıdır.

Bugün ülkemizde 3,5 milyon işçi vardır. bu en azından 7 milyon oy eder; bu rakam son seçimlerde C.H.P. ve A.P. sinin aldığı oyların toplamından fazladır. Sorunları bir olan, sınıf bilincine varan işçilerin partisi ülkemizde her zaman iktidara gelebilir.

EROL YALÇIN

Giyecek fiatları arttı. Yiyecek içecek ateş pahası, ne olacak halimiz diye yakınır dururken, Kadıköy semtinde bir apartman dairesi 650.000 bin liraya döşendi. Yeni binanın yeni dairesinin sahipleri katlarına yalnız üzerlerindeki elbiseler ile girdiler. Evin dekoratörü, hanımın makyaj temizleme pamuğunun renginden, yatak çarşaflarının cinsine kadar her şeyini ince ince düşünerek daireyi yerleştirmişti. Banyodaki havluları bile kendi seçmiş, evin kızının elbise askılarının dekoru bozmayacak güzellikte olmasını düşünmüştü.

650.000 liraya döşenen Bağdat Caddesi'ndeki evin sahibi bir iş adamı. Dekoratörü ise Mimar Mustafa Berdan.

Evin sahibi, her şeyi birbirine uygun, nereye elinizi atsanız kırmızı, turuncu ve beyaz çıkan bu evde bir başka mutluluk duyduğunu söylüyor. Mimar Mustafa Berdan ise kendisine böylesine itimat eden, her dilediğini yerine getiren ve tüm mesleki hayallerinin gerçekleşmesini sağlayan ev sahibine teşekkür ediyor. Yalnızca, «bir yerin güzel olması için mutlaka pahalıya mal olması gerekmez, ama bir de maddi olanaklar esirgenmezse ortaya böyle bir eser çıkar işte» diyor.

DAİRENİN ÖZELLİKLERİ

Yalnız dekoru 650.000 liraya mal olan dairenin özellikleri de ona göre tabii... Kat 210 metrekare. Elektronik aletler koyularak nefis bir ses düzeni meydana getirilmiş.

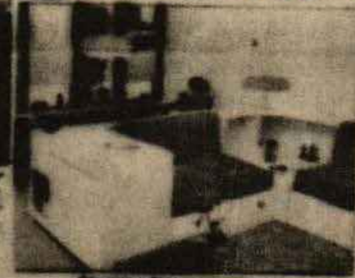
Dairede genç kız, çocuk ve ana baba için üç yatak odası, bir salon, bir oturma odası, mutfak, banyo ve çamaşırlık, yemek odası, antre var. Bütün parçalara bir arada bakıldığı zaman renk, stil ve fonksiyon açısından aralarında büyük bir uyum olduğu göze çarpıyor.

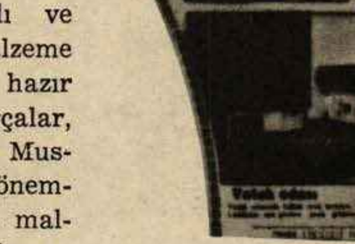
Resimleri yabancı dergilerde yayınlanan dairenin her yanı yerli malzeme ile döşendi.

Kimi pahalılıktan yakınıyor, kimi 650 BİN LİRA'ya kat döşüyor...

Yemek odası ve Amerikan bar

Yatak odası

Koridor ve mutfak hariç banyo dahil olmak üzere bütün evin içi duvardan duvara halı ve evin her parçası yerli malzeme ile döşenmiş. Piyasada hazır olarak bulunmayan parçalar, özel olarak imal ettirilmiş. Mustafa Berdan'ın çektiği en önemli güçlük ise aksesuar ve malzemede çeşit noksanlığı olmuş..

Evet giyecek fiatları arttı. yiyecek içecek ateş pahası, ne olacak halimiz diye yakınıyoruz. Ama Mustafa Berdan görevini iyi yapmanın mutluluğu içinde ve iş adamı portakal rengi evinde karısı ve çocukları ile mutlu oturuyor.

Patlaması beklenen barut fıçısı sonunda patladı ve Ortadoğu'da Arap ülkeleriyle İsrail arasında 6 Ekim 1973 günü amansız bir savaş başladı. Savaşa başlarken her iki taraf, birbirlerini saldırgan olarak nitelediler ve savaşın nedenini birbirine yüklediler. Aslında savaş 1967'de İsrail'in işgal ettiği Arap toprakları üzerinde oluyordu. Fransa'nın dediği gibi «insanın evine saldırana karşı mücadele etmesi hakkıdır» Gerçekten de ilk plânda savaşa giren Mısır ve Suriye'den İsrail 1967 savaşında topraklar almış, işgal etmişti. Sürmekte olan savaşın Araplar bakımından amacı kaybettikleri toprakları geri almak, İsrail'i doğal sınırları içinde yaşamaya zorlamaktır. Golan tepelerinde, Süveyş'te ve Sina'da en ileri silâhlarla korkunç bir savaş sürmekte, insanlar ölmektedir...

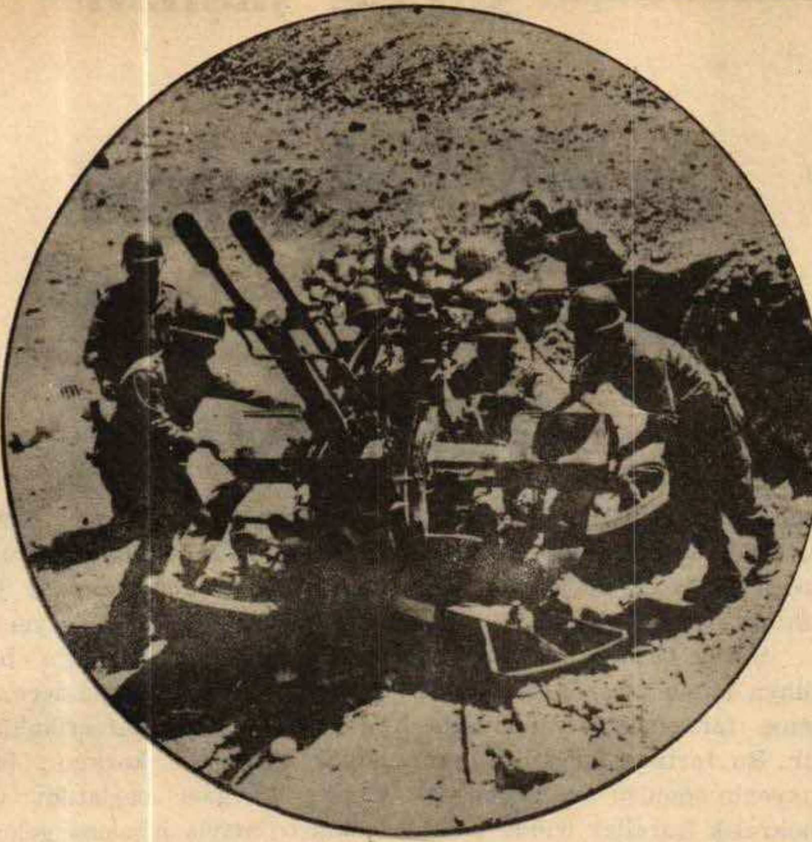
İşin hikâyesi bir hayli uzun. Milletlerarası sermaye, sömürgeciliğe başlama çizgisine kavuştuktan sonra, yahudi ticaret burjuvazisini her yerde kendine rakip görmüş ve kendi milli sınırları içinden atmak için uğraşmıştır. Temel görüşünde kapitalizme sıkı biçimde bağlı olan ve yahudilerin felsefesini yansıtan siyonizm, diğer kapitalist ülkelerde olduğu gibi emperyalist amaçlıdır. Ta 1820'lerden başlayarak yayılmaya dönüşen siyonizm, tüm dünyada yandaşlar aramış ve sonunda bir toprak yerleşimine de kavuşmuştur. Nitekim 1947 Kasımı'nda Birleşmiş Milletler, Filistin topraklarının bölünmesine ve İsrail'in kurulmasına karar vermiştir. «Kutsal topraklar» propogandasıyla Filistin'e yerleşen yahudiler, dünya çapındaki siyonist yandaşlarıyla sürekli gelişme, yayılma politikasını gütmüşlerdir. İsrail'in kurulmasından bu yana Araplarla çatışma-

İsrail-Arap savaşına İsrail ile sınırı olmayan Arap ülkeleri de çeşitli şekilde karışmaktadır. Askeri gücü fazla olmayan zengin Arap ülkeleri ellerindeki en büyük silâh olan petrolü Arap davası uğruna kullanırken, kuvvetli bir orduya sahip Arap ülkeleri de Suriye ve Mısır'ın yardımına çeşitli güçteki askeri birliklerini göndererek katılmaktadır. Resimde Suriye saflarında çarpışan Fas Silâhlı Kuvvetlerine bağlı bir tank birliği hareket halinde görülüyor.

raziyi Arapların lehine bir ağırlığa kavuşturmuştur.

Çağdaş savaş araç-gereçlerinin tümüyle kullanıldığı Ortadoğu savaşında haklı davalarında Arapların başarılı olduğu kanısına varılmıştır. Bu savaş da göstermektedir ki, uluslar bir karış toprakları için sürdürecekleri savaşta haklı görülmekte, başarılı olmaktadırlar. Amerika, İsrail'in amacı ötesinde Ortadoğu petrolleri için geliştirmek istediği politikasında şimdiden yenilgiye düşmüştür.

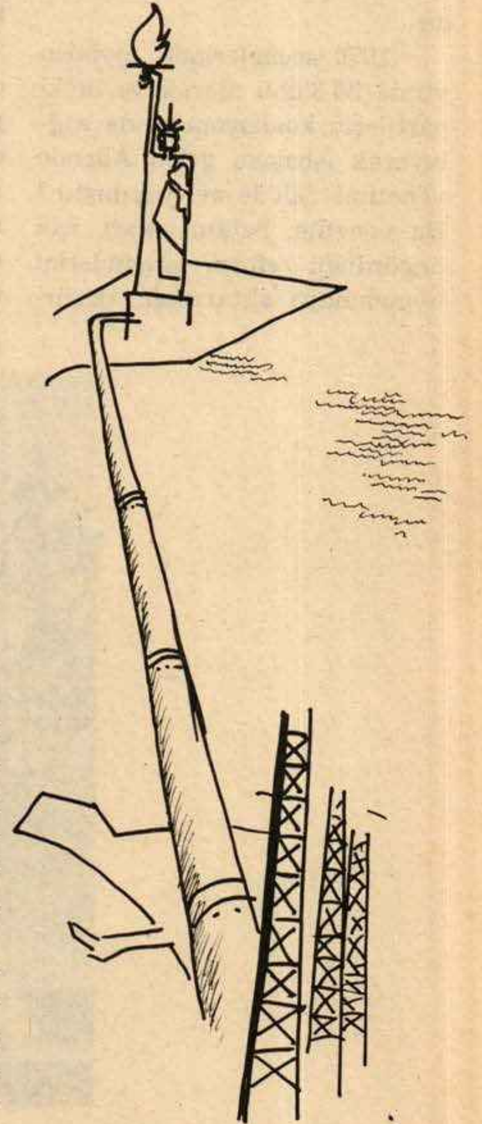
Suriye Silâhlı Kuvvetleri şimdiye kadar çok sayıda Israil uçağı düşürdüklerini ifade etmektedir. Resimde en şiddetli çarpışmaların geçtiği Golan tepelerinde mevzi almış bir Suriye uçaksavar bataryası görülüyor.

lar belli aralıklarla sürmüş, en keskini 1967 yılında olmuştur. Nitekim 5 Haziran 1967'de başlayıp, 10 Haziran 1967'de biten ve adına 6 gün savaşı denilen çatışmada Araplar büyük ölçüde topraklar kaybetmiş, Birleşmiş Milletler'in 242 sayılı kararıyla İsrail'in işgal ettiği topraklardan çekilmesi önerisine İsrail aldırış etmemiştir. Böylece barut fıçısına dönen Ortadoğu'da bu kez 6 Ekim'de korkunç bir savaş başlamış ve Araplar topraklarını geri almanın kesin mücadelesine girmişler, bugüne kadar da başarılı olmuşlardır.

Bir yandan savaş bütün hızı ve korkunçluğuyla gelişirken, milletlerarası alanda soğuk savaş yürümeye başlamış, Amerika ve Sovyetler birliği gibi iki dev birbirlerini suçlar duruma girmişlerdir. Ne varki Arapların topraklarını geri alma yolundaki direnişleri dünya kamu oyunda haklı bir onaya kavuşmuştur.

Ürdün'ün de savaşa katılmasıyla güçlenen Mısır ve Suriye amaçlarına kavuşmak için tüm varlıklarını ortaya koymuşlar, Arap askerleri 1967 yılının tersine inançlı ve başarılı bir savaşı oluşturmuşlardır.

Bugün Arap ülkelerinin kamu oyunda gelişen haklılığı, diğer yandan büyük kozları petrolü satmama tehditleri Amerika'yı tehditçi havasından gerilemeye yöneltmiştir. Sovyetler Birliğinin ne pahasına olursa olsun Arapları haklı davalarında desteklemesi, bu kez te-

şili olayları ve demokrası

lenişini yürütmek mümkün müdür, değil midir? sorularına aranan cevaplar içinde dönmektedir.

1970 seçimlerinde oyların yüzde 36.3'ünü alarak ve öteki partilerin koalisyonunu da sağlayarak işbaşına gelen Allende yönetimi Şili'de ne yapmıştır? Bu yönetim, halkın çıkarı için öngördüğü reform girişimlerini uygulamaya aktarırken özgürkan öldürüldü, yüzlerce işçi kurşunlandı, sermayenin emrindeki ordu, yönetimi ele alarak keskin bir faşizme başladı.

Şili ve başkanı Allende için dünya kamu oyunda bugün de geniş tartışmalar yapılmaktadır. Bu tartışmaların özü, sermayenin sömürü aracı olan demokratik kurallar içinde halka dönük bir yönetimi, bir devlet örgütlenişini, bir üretim örgüt-

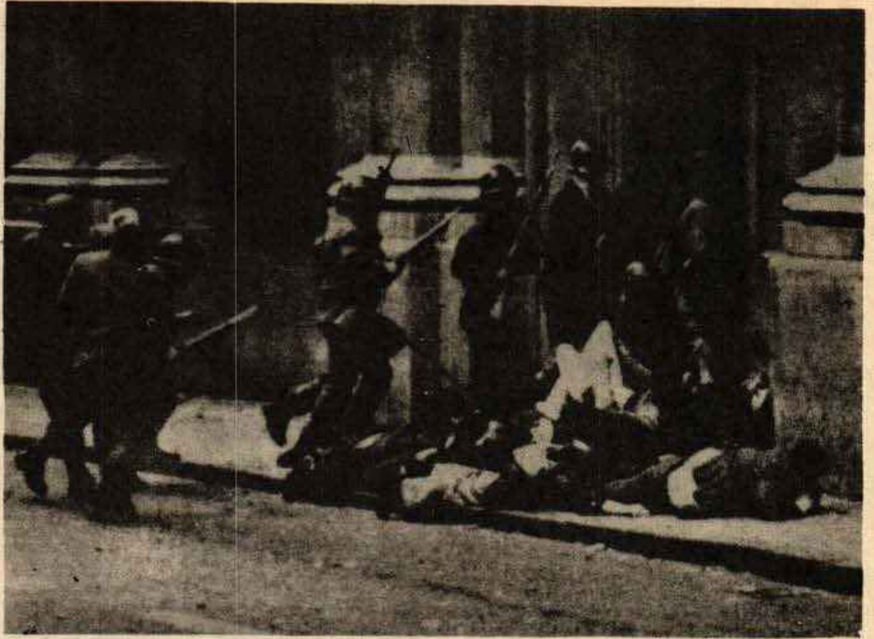
Güney Amerika'nın Pasifik kıyısındaki 10 milyon nüfuslu, 746 bin kilometrekarelik Şili'de, geçtiğimiz Eylûl ayında demokrasiyi sömürü için bir araç yapan uluslararası sermaye'nin temsilcisi Amerika'nın büyük etkisiyle korkunç bir kardeş kavgası başlatıldı ve halkın oylarıyla işbaşına gelen, demokratik kurallara saygılı Salvador Allende adlı bir baş-

İşçilerin desteğinden yoksun

Allende idaresi tarafından devletleştirilen binden fazla fabrikanın yeniden eski sahiplerine iade edileceği haberi Şili'de geniş yankılar yaratmıştır. Fotoğrafta Allende zamanında devletleştirme hareketlerini destekleyen işçilerin bir gösterisi görülmektedir

lükleri kısıtlamayı savunmamış, uygulamada tersi bir örneğe girmemiştir... Halka dönük Şili'leştirme politikası içinde Amerikalıların işlettikleri 3 bakır madeni devletleştirilmiş; büyük endüstri, bankalar, devletleştirilmiş, büyük çiftlikler halka dağıtılmıştır. Şili'yi çökerten açlığa, işsizliğe, cehalete ve hastalıklara karşı halka dönük tedbirlerle mücadele açılmıştır. Allende başarılı da olmuş, üretim yüzde onbeş artmış, işsizlik azalmış, gecekondu semtlerine elektrik ve su verilmiş, fakir çocuklara günde yarım litre süt dağıtılmaya başlanılmış, fakir işçiler yiyecek alabilir duruma gelmiş ve sosyal konutlara yerleştirilmiştir. Bu eylemler Şili halkı için büyük şeylerdi ve Allende giderek keskin bir halk yönetimini devlet örgütlenmesine yerleştirmek istiyordu. Bütün bunları yaparken de özgürlükleri kısıtlamak gibi bir eylem aklına gelmiyor, herşeyin demokratik kurallar içinde yürümesi için bazan saflığa varabilecek hoşgörü içinde görülüyordu Çıkarları sarsılmış olan burjuvazi, işine geldiğinde propogandasını veryansın yaptığı demokratik düzeni yıkmak ve sermayenin hâkimiyetini kurmak için Amerika ile işbirliği yapmış, ortaya çıkan ve fakat çaresi bulunmayan enflasyonu kullanarak yer-yer direnişler, ülkeyi allak bullah edecek kitle hareketlerine başvurmuş, sonunda orduyu yedeğine alıp Allende'yi ve yüzlerce işçiyi kurşunlatarak, yutturmaca için zaman zaman savunduğu demokrasiye son vermiştir. Allende'yi yıkan, demokratik kurallar içinde yürüteceği savaşta gücünü iyi belirleyememe olmuştur. Amerika'dan gelen empertalist baskıya karşı etkin bir tabana yerleşemeyen, sırasında sert olamayan Allende, Şili'de solun bir yenilgisi gibi gözükmekte ise de, kanayan Güney Amerika'da ulusların kurtuluşu için verilecek mücadeleye yeni ölçekler getirmiştir. Bu ölçekler Güney Amerika'ya özgürlük içinde değerlendirilirse, eninde sonunda Şili'de oynadığı oyundan sermaye çok zararlı çıkacaktır.

Yabancıların çok zengin maden yataklarına ve ekonomisine gözdiktiği Şili örneğinin, halkın insanca yaşama koşullarına kavuşması için mücadele edecek diğer ulusların yönetimlerine de çok yönlü deneysel bilgiler verdiği kuşkusuzdur... Şili'deki oyunu uluslar yutmamıştır. Gittikçe heryerde yerle bir olan sermaye biraz da olsa ayakta kalmak istiyorsa halk yığınlarının isteğine saygılı olmalıdır. Aksi halde solu oluşturan halkın meşru müdafaası doğal olarak geçerli sayılacaktır. Belki de Allende'nin eksik bıraktığı, bu meşru müdafaa hakkını halka tanımamış olmasıdır.

ALLENDE İÇİN GÖSTERILER DEVAM EDİYOR. Askeri bir darbe sonunda iktidardan düşürülen ve intihar ettiği açıklanan Şili Devlet Başkanı Salvador Allende lehinde yapılan gösteriler devam etmektedir. Resimde Roma'da Allende'yi deviren darbecileri protesto eden kalabalık görülüyor.

Amerika kokuşuyor -

En büyük sömürücü emperyalist ülke olarak bilinen Amerika yıllardır kaynıyor. Amerikalı parababalarının emperyalist (sömürgen) emelleri için Vietnam'da yıllardır sürdürdüğü savaşa kendi halkının tepkisi gittikçe yoğunlaşmıştı. Savaşı istemiyen ve savaştan hiç bir çıkarı olmayan Amerikan halkının ve özellikle gençliğin savaşa karşı çıkması, Amerikalı hakim sömürücü güçlere karşı ülke içinde yükselen ilk muhalefet olmuştu. Yine son yıllarda ezilen ve horlanan zencilerin mücadelesi güç kazanmıştı.

Son yıllarda uyanmağa ve gerçekleri görmeğe başlayan Amerikan halkının ve özellikle gençliğin Amerikalı parababalarının yeryüzündeki siyasetine karşı yürüttüğü mücadele ise gün begün gelişmekte ve bilimsel esaslara yaklaşmaktadır. Amerikan halkının büyük çoğunluğu Amerikalı parababalarının dünya çapındaki saldırgan politikasına, her tarafta açtığı kan ve ateşe, bir çok ülkede tertiplediği gerici faşist darbelere, gizli casusluk örgütlerinin oyunlarına karşı şiddetle muhalefet ediyor.

Yine ne acıdır ki, Amerika'nın çürüyen gerici kapitalist düzeninde çoğu genç olan milyonlarca insan uyuşturucu madde kullanıyor. Afyon, morfin, esrar, eroin, kokain, LSD kurbanı olan milyonlarca insan aslında o KOKUŞMUŞ DÜZEN'in kurbanlarıdırlar.

Amerika'daki rezaletler ayrıca kadın erkek ilişkilerinde de, sex meselelerinde de ayyuka çıkmıştır. Yozlaşan, her türlü ahlâk değerlerini yitiren pek çok kadın ve erkek artık toplu halde sex partileri düzenliyorlar.

Bütün bunlar yetmezmiş gibi, Amerikalı büyük politikacıların rezaleti her şeyin üstüne tüy dikmiştir. Amerikan cumhurbaşkanı Nixon geçen yılki seçimlerde rakip partilerin merkezine gizli polis örgütünü kullanarak alıcı cihaz koydurtmuş ve konuşmaları teype aldırmış. Ayrıca pek çok rakıp politikacının evinin telefonlarını dinlet-

DOLAR DEĞER KAYBEDİYOR...

PAHALILIK ARTIYOR...

İŞSİZLİK ÇOĞALIYOR......

SKANDALLAR YAYILIYOR...

GÖSTERİLER GENİŞLİYOR...

VE KAPİTALİZM ÇÖKÜYOR...

NİXON BANTLARI VERMEYİ KABUL ETTİ AMA: ***Başkan Nixon Watergate Skandalı*** *soruşturması için aylardan beri* ***kendisindenistenen Beyaz Saray*** ***konuşmaları bantlarını soruşturma komisyonuna vermeyi sonunda kabul etti. Ne var ki karar kendisine karşı dava açılması için yürütülen kampanyayı etkilemedi pek. Resimde Nixon'un azledilmesi için gösteri yapanlardan bazıları görülüyor. Ellerindeki pankartlarda " Nixon'a karşı dava açın" yazmakta..***

Kapitalizm çöküyor

miş ve evlerine gizli mikrofonlar yerleştirmiş...

Nixon'un marifetleri bu kadarla da kalmıyor. Seçim masrafları için zenginlerden büyük paralar almış. Bu olay da ispatlandı. Nixon bu kadar marifetine rağmen parlamentoya hesap vermekten kaçmıştır.

DEMOKRASİ YUTTURMACASI UZUN SÜRMEYECEKTİR

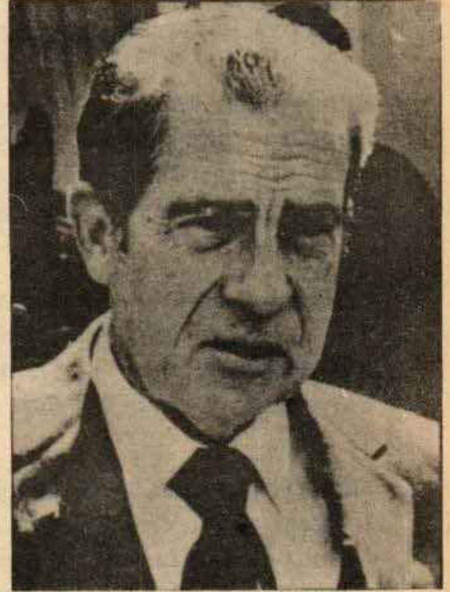
Demokrasi nutukları atan, barıştan ve hürriyetten söz eden Amerika'nın, kendi cumhurbaşkanı bunca gizli ve karışık işi çeviriyor, sonra da yine o sahte demokrasiyle seçilmiş parlamentoya hiç hesap vermeyeceğini açıklıyor.

Dahası da var. Amerika'nın beş yıllık başkan yardımcısı Spiro Agnew'ün iş adamlarından rüşvet yediği ispatlandı. Agnew eskiden bir eyalet valisiyken bazı inşaat firmalarından ayda 5-25 bin dolar rüşvet alarak onlara kolaylıklar sağlamış.

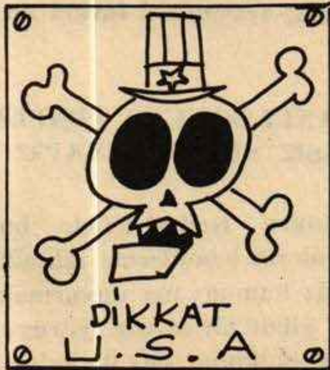
Mister Agnew rüşvetçiliğe o kadar alışmış ki, Başkan yardımcısı olduktan sonra da zenginlerden para tırtıklamağa devam etmiş, kendi forsunu, kuvvetini kullanarak o şirketlerin işini görmüş, karşılığında küçük veya büyük rüşvetler almış.

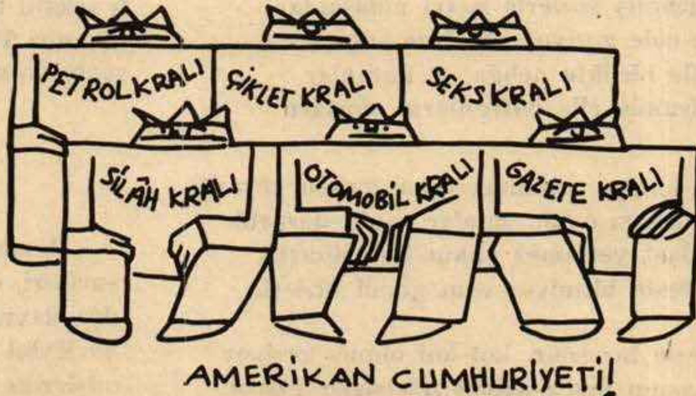
Bu kadar rezaletten sonra Amerika'da kopan curcunayı varın siz düşünün. Ve her kimki Amerika'yı övmeğe kalkarsa hemen bu olayları öne sürün.

Artık; gerici kapitalizmin, can çekişmekte olan azgın ve zorba emperyalizmin ipliği pazara çıkmıştır. Kokuşmuş ve çürümüş kapitalist sistemin rezil kokuları, yalnız Amerika'dan değil bütün kapitalist ülkelerden yayılmaktadır.

BAŞKAN NIXON
Kurtulacak mı?

HAK VE HAKİKAT

Senelerdir işçiyle beraber görünürler.
Yalan ile dolanı birlikte bürünürler.
Robotlanmış maskeli, hemde sarı hainler.
Çukurova karargâh diyarı gambazların.

Bilinir mi bunlar kim? Tanıtayım arkadaş,
Her gece sahil pavyon olmuş bunlara yoldaş
Sabahları sarhoşluk, uğursuzluk, pür telâş
Neredesin hakikat çalınmıyor sazların.

Başlarında rotayı şaşırmışlar kullanır
Ehliyetsiz araçlar renkten renge pullanır
İşverenle hem fikir işçiyle oyalanır
Patronlar oyuncağı simsarı cambazların.

Mazileri karanlık, geleceği bir meçhul
İçindeki sönmeyen hakikatı ara bul
İnsan oğlusun insan, hiç olur mu kula kul
Boş vaadler bir yana bol teselli sözlerin

İşçi verir emeği, kambur üstünde kambur
Zeytin ekmek davası evin içinde boldur
Beyler içer içkiyi dinler saz ile Tambur
Kurtarıcı arıyor bakışları gözlerin

İşverene sığınıp el öper alış maaş
Sarı sendikacılık sonu geliyor yavaş
Ey emekçi kardeşim bitsin artık bu savaş
Eğilme ki kırılsın ister ise dizlerin

Buketlenmiş sözlerle işçiyi aldatanlar
Maske elde geziyor bizi bize satanlar
İhanetle birlikte açlığa aç katanlar
Kenetlenmiş elle patronların simsarı

Sosyal haklar aranmaz raksederken pazarlık
Perde arkası oyun, zamlar sanki nazarlık
Bu maişet yetinmez yakın ise mezarlık
Bir nefeste bitmiyor canı gönül bizlerin

Cepçilerle hırsızlar, kol kol olmuş geziyor
İşçi masum ben mazlum iffetsizler eziyor.
Nasırlı ellerimiz acep neyi seziyor
Hak verilmez alınır kör olası gözlerin.

Şeref ALTINPARMAK

UŞAKTA DOKUMA İŞÇİLERİ ÖRGÜTLENİYOR!

Uşaklı dokuma işçileri son aylarda yoğun bir örgütlenme işine girmişlerdir. Sendikamız, Uşaklı dokuma işçilerinin haklarını mutlaka arayacak ve alacaktır. Dokuma işçilerinin birlik ve beraberliğini kırmak, düşük ücretle adam çalıştırmak geleneğini sürdürmek isteyen dokuma işverenleri de kendi aralarında bir işveren sendikası kurmuşlardır. İşverenlerin bütün oyunlarına rağmen Sendikamız 20'ye yakın işyerinde sözleşme yapma yetkisi almış bir kısmında da grev hazırlıkları içine girmiştir.

ALÂADDİN SARIKILIÇ YÜN İPLİKTE SÖZLEŞME İMZALANDI

Uşak'ta Alâaddin Sarıkılıç Yün İplik işyerinde çalışan üyelerimiz adına bir yıl süreli bir toplu sözleşme imzalamıştır. Üyelerimize sağlanan ücret zamları ve sosyal haklar Teksif Sendikası'nın sağladığı hakların çok çok üzerindedir.

Yapılan bu sözleşme ile sağlanan haklar Uşaklı tekstil işçilerine «SARI» sendika Teksif'le Sendikamız TEKSTİL arasındaki farkın ne olduğunu gösterecektir.

UŞAKLI DOKUMA İŞÇİLERİ SESSİZ YÜRÜYÜŞ YAPTI

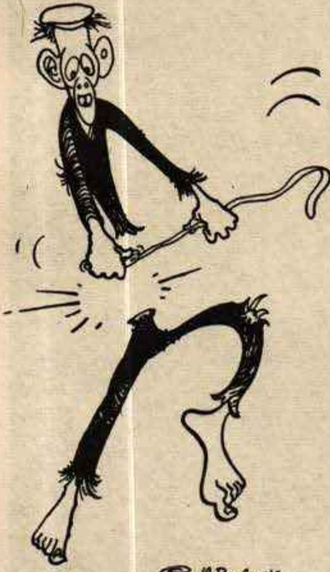
Uşaklı dokuma işçileri içinde bulundukları şartları, işverenlerin kendilerine takındıkları yasa dışı davranışları kamuoyuna duyurmak amacıyla 30 Eylül 1973 günü bir sessiz yürüyüş düzenlemişlerdir. Uşak halkının büyük ilgisini toplayan bu yürüyüşte dokuma işçileri; özgürce sendikalaşma, işgarantisi, ve yasaların tam olarak uygulanmasını istemişlerdir.

İŞSİZLER

ÇOK ŞÜKÜR
İYİ GİDEN BİR ŞEYE
RASLADIK...

HAVALAR İYİ
GİDİYOR...

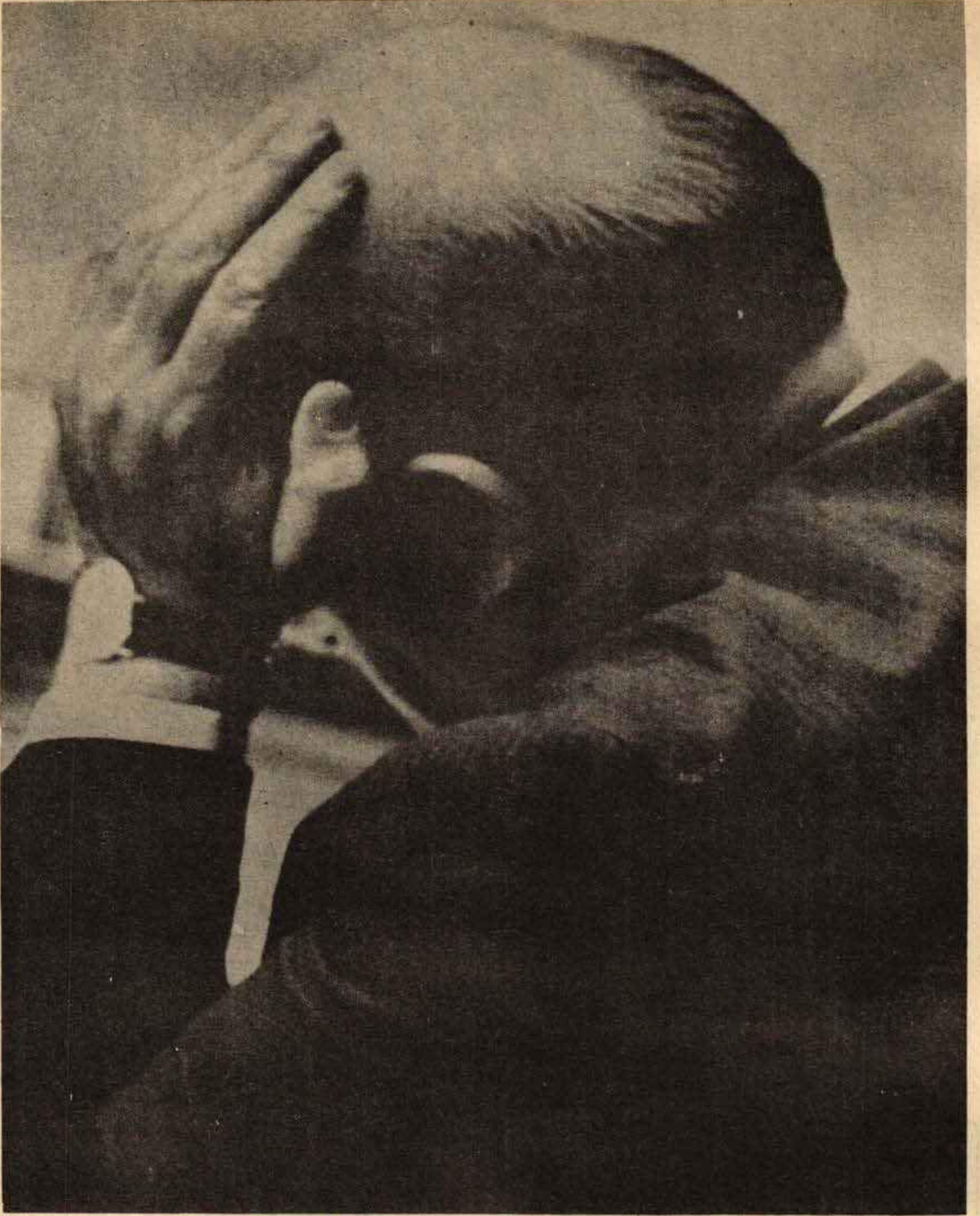

KEMERLERİ SIKTIK

Sahibi: Rıza Güven – Yazı İşleri Müdürü: Abdullah Sert – Adres: Babıali Cad. No:19/7–8 İstanbul Tel: 26 85 90
Baskı: Karaca Ofset – Düzenleyen: Tekstil Basın Bürosu – Ayda bir yayınlanır. Para ile satılmaz.

DÜŞÜNEN ADAM (!)

Gön: Tekstil işçileri Sendikası
Babıali cad. 19/8
İSTANBUL

son bas. ta. 13.11.973